

ledes f. Eks. de offentlige Entrepriser til Selskabet Oskar Køhler. Det blev den Gang fastslaaet, at han kunde have sparet Staten for adskillige Penge ved at gaa til andre Entreprenører. Der er hele Ordensuddelingen, hele Rækken af Embedsbesættelser, der endnu ikke ere blevne opklarede ved Forhørene, fordi Alberti har nægtet at svare derpaa. Alt dette kræve vi grundigt oplyst, saaledes som vort Standpunkt hele Tiden har været, at vi kræve grundig Oplysning, grundig Opklaring paa alle Punkter. Jeg udtalte i Efteraaret 1907 det Ønske til den daværende Konseilspræsident, at han vilde anstille en Undersøgelse af Albertis Forhold; men han svarede mig ikke en Gang derpaa. Da han ikke gjorde det, krævede vi fra vor Side en parlamentarisk Kommission, men Reformpartiet med det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) som Ordfører nægtede endogsaa at debattere den Sag.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), der anerkendte den Kritik, jeg havde fremsat, bebrejdede mig før, at jeg havde været for hensynsløs, men naar man ved, hvad Alberti havde gjort sig skyldig i, synes jeg egentlig ikke, jeg kunde være for hensynsløs. Han bebrejdede mig, at min Kritik havde været for omfattende, men jeg kunde da strengt taget ikke gøre for, at Albertis Synderegister var saa omfattende; naar jeg skulde følge det, saa maatte min Kritik ogsaa blive omfattende. Jeg lagde heller ikke Skjul paa, at det var galt fat med Albertis økonomiske Forhold. Jeg kunde selvfølgelig ikke vide, hvad den daværende Konseilspræsident den Gang vidste, hvad Indenrigsministeren vidste, at et af hans Regnskaber havde været lovstridigt, men jeg vidste, at det var galt fat med hans økonomiske Forhold, og lagde ikke Skjul derpaa. Jeg udtalte bl. a., det findes i Rigsdagstidenden, at hele hans Politik og Forretningsliv var en Spillen Hasard. Den højtærede Formand paatalte den Gang det Udtryk; den højtærede Formand greb ind Gang efter Gang og vilde afbryde mig i at omtale Albertis private økonomiske Forhold. Jeg udtalte, at for at forstaa Albertis Embedsmisbrug var det nødvendigt at komme til Bunds ogsaa i hans private økonomiske Forhold. Jeg haaber nu, at alle ville erkende, at det har slaaet til. Jeg udtalte den Gang, at Alberti var bunden af Finansmagten her i Landet, bastet og bunden paa Hænder og Fødder. Jeg viste, hvilken Atmosfære af Korrupsion der stod om hele hans Administration. Maa jeg

kun have Lov til at citere en lille Udtalelse. „Det er ikke hyggeligt,“ sagde jeg, „at de Herrer Carvil og Kiær, som ønskede en Bevilling til den Skuespiller, som kan bruge deres Bygning, gaa til Justitsministerens Svigersøn og lade ham tjene ganske uberettiget 10,000 Kr. i det Haab derigennem bedre at faa Justitsministerens Øre.“ Det var en Udtalelse, der den Gang af ærede Medlemmer blev stemplet som løs Sladder, det var en Paastand, som selv det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ikke vilde lade staa som berettiget Kritik. Og saa vise jo nu de afholdte Forhør, at der ganske vist var en lille Fejl i, hvad jeg sagde, men hele Fejlen bestod i, at jeg var bange for at overdrive, Albertis Svigersøn havde ikke tjent 10,000 Kr., men 13,000 paa den Affære! Hvilken Atmosfære af Korrupsion der stod om Albertis Embedsførelse, vise Trepka-Bloch Forhørene. Jeg skal her blot oplæse disse Linier: „Komparenten, Fuldmægtig Trepka-Bloch, ønsker sluttelig anført, at der saa at sige daglig kom Henvendelser til ham om Protektion fra Birkedommere, Kammerherrer, Stamhusbesiddere, Lotterikollektricer, Ingeniører og mange flere. Dette har bevirket, at Komparenten,“ — det er Trepka-Bloch — „kun en passant kunde berøre de enkelte Tilfælde — deriblandt dem, der havde været Genstand for Forhør — for Arrestanten,“ det vil sige Alberti. Altsaa i den Grad storme paa det Tidspunkt Birkedommere, Kammerherrer, Stamhusbesiddere, Lotterikollektricer, Ingeniører osv. til Albertis Svigersøn for at faa ham til at interessere Landets Justitsminister for de Ønsker, de nære. Det var den Atmosfære af Korrupsion, som stod omkring Albertis Embedsførelse.

Jeg sagde den Gang til de Herrer, jeg sagde til det ærede Medlem fra Løvel (A. Nielsen): „Hvis de Herrer gøre klogt, lade De Justitsministeren falde,“ og jeg føjede til: „Hvis jeg saa rent partipolitisk paa Sagen, vilde jeg lade Dem sejle videre med det Lig i Lasten.“ Jeg tror, de Herrer den Gang havde gjort klogt i at lytte til den Kritik, der fremkom fra vor Side, saa havde maaske det ærede Medlem fra Ringkøbing endnu den Dag i Dag siddet som Konseilspræsident her i Landet. Jeg siger derfor, at det af den daværende Konseilspræsident var grov Embedsforsømmelse at overhøre den Kritik, som saa vel dokumenteret blev fremsat fra saa mange Sider her i Tinget. Og den Kendsgerning, at Konseilspræsidenten intet